

Dandár- tábornokok, "hősök", spiclik

– gondolatok '56-ról, kicsit másképpen –

Kifejezetten rossz érzést kelt bennem az évről évre októberben visszaköszönő hazug népnünpély. Forradalom... szabadságszeretet, pesti srácok... ezernyi szlogen és történet, amelyeket az idő haladtával egyre színesebben mesélnek a még élő forradalmárok és nem forradalmárok. Mert ma mindenki forradalmár. Mint a régi antifasiszták... ha tényleg annyi lett volna, az oroszok a Csapig sem jutottak volna el... Ám, aki anno hozzájutott egy Kopácsi féle igazolványhoz, és azt sikeresen megőrizte a „rendszer váltásig”, abból gyorsan lett dandártábornok, ezredes és ki tudja milyen rendfokozatú előléptetett. Jönnek és mesélnek a hősök és nem hősök, de mindenki hősként állítja be magát, saját hőstettekről beszél, és tetszeleg, mint a nemzet megváltója... és ezt utálok.

Kivált azt utálok, amikor negyven éve Nyugaton élő 56-osok jönnek haza, és szintén megkapják a dandártábornoki rangot, mert szintén felmutatják a Kopácsi féle – minden kiskaput megnyitó – igazolványt. Megmagyarázzák ezek a nagy hősök, miért is maradtak kint akkor is, amikor már nem üldözte őket senki, s azt is megmagyarázzák, miért vagyunk mi, akiknek szülei itthon maradtak degeneráltak, hülyék, elmara-dottak... Azt is hallottam már, hogy aki itthon maradt, az mind szolgálta Kádárt, tehát mindenki kommunista volt, aki nem disszidált 1956 decemberében. S ettől, e nagy ünnepen bizony felszalad a vérnyomásom. Mert a jólétebből hazajönni, learatni a babérokat, közben elsírni a Himnuszt, szidni egy kicsit a hazai politikát és végül visszamenni a biztonságos svájci vagy egyéb országbeli egérlyukba... hát könnyű, de nem méltó ehhez az ünnephez. Vannak, akik kihasználva forradalmi lehetőségeiket e néhány őszi napot kihasználva egész évi adócsalásukat is elintézik egy kalap alatt... új hazájukat is meglopva, s meglopva a régit is, amelynek polgáraként, dandártábornokaként azt tesznek, amit akarnak... No, de nem füstölgöm, hiszen mindenki tudja, hogy ki ezek a hősök, akiket

jobb helyeken akár gazembereknek is nevezhetnénk. Mert aki Svájcban feljelentgetni járt „haza” például a Magyarok Világszövetségét és annak elnökét, az lehet akár milyen dandártábornok, mutogathat akár milyen Kopácsi féle igazolványt, számomra csak egy hazug tróger, s nem több mint a Tavares jelentés szocialista írói... és sok efféle 56-os „hős” illeti magát ezekben a napokban, mint a kiöregedett vén ringyók a kupleráj előtt... akik – legkevésbé -, a Walesi herceg szeretőjének mondják magukat...

Nekem más ez az őszi ünnep. Nem a Pére La-chaise temető emlékhelyén koszorúzom, nem a bécsi emléktábla előtt, s nem is más európai város magyar közösségének tagjaként – hála Apámnak, aki nem volt hajlandó elmenni 56-ban -, hanem itthon. Mert nekem valódi a haza fogalma. Nekem nem kérdés, hogy melyik országban vagyok otthon... s ha beszélek a hazáról, én csak egyről beszélhetek, amelyet Kárpát-medencének neveznek, s e Kárpát-medence minden országában megszenvedték 1956-ot. Mert nem volt az más, mint a maradék akarat és hazaszeretet letörése. Ha én azt mondom, hogy nálunk, akkor egyértelmű a hely, amelyről beszélek...

Mert nálunk a Corvin-köz aszfaltja alatt ott alussza örök álmát a fiatal, s az agg, akiket a szabadság szeretete vitt az utcára, de haza már nem... nekem a zsilvai börtön falán száradó 56-os vér jelenti a nemzeti függetlenségért egykor vívott harcot, mert azoknak a vére száradt ott, akik csak szimpatizáltak a budapesti történésekkel. Nekem a soha vissza nem tért egyetemista, akit vagonszám vitt a kádári leszámolás más országokba... jelenti 56-ot. Kassától Brassóig, Belgrádtól Munkácsig szenvedték a magyarok ezt a forradalmat. Nem tudtak elszökni, de nem is akartak menekülni, mint ezernyi, mindent megmagyarázni tudó „honfitársunk”... az akkori menekülés nem is olyan nagy baj, mint a maradás... akkor is, amikor már haza lehetett volna jönni. Még nagyobb bűn, az új haza titkosszolgálatának szolgálata pénzért, előmenetelért – Magyarország ellen. Mert nagyon sok disszidens magyar vállalta, amit tisztességes ember nem vállalt volna... szolgálni egyszerre az új haza titkosszolgálatát és a kommunista titkosszolgálatot. Ám, erről nem illik beszélni, mert kiderül, hogy hány ócska hazaáruló kapott katonai rangot, elismerést a „rendszer váltás” után.

Hírhedtek azok a helyek, ahol találkoztak a „titkos” kapcsolattartók. Berchtesgaden apró könyvesboltcskájának öreg tulajdonosa évtizeddel ezelőtt még nevetek is tudott mondani, s egész jegyzéke volt,

a svájci és a németországi magyar spiclikről és tartóikról, de ismerte a magyar tartótiszteket is, akik németországi és svájci 56-os magyar spiclikkel olyan ferde estéket tartottak a városka vendéglőjében a magyar állam pénzén, hogy azt máig nem felejtették el a kocsmáros hozzátartozói és persze a helybéliek, akik épp ott voltak a spion-tivornyák idején.

Igen, ma már nem a szép, Édesanyám által elmesélt forradalom jut eszembe, hanem az idő közben megszerzett információk, a fals ünneplés, a „nem beszélünk róla, mert nem illik” ügyek. Skizofrén ünnep ez, így, hiszen mindenki tud mindent, de senki nem mondja, noha a forradalom hőseit igazából az őszinte megemlékezéssel tisztelhetnénk meg, kizárva végre a képzelt vagy hazudott hősöket, a szennyes spicliket, a nagyképu hazalátogatókat, akik még ma is kihasználják saját hazugságaikat és Kopácsi igazolványát...

November 4-én is emlékezünk... de egyszer végre együtt kéne a két napot ünnepelni, együtt kellene megülni a harciasság és a szabadságszeretet bátorságát, szembe nézve az ezért járó halállal. Le kellene végre vetni a hazugságokat, megtisztítani a forradalom csodáját a rátelepedett söpredéktől, rákos daganattól. Mint ahogy nemzetünk egész történelméről le kellene végre seperni a hazugság átkát. Legyen tiszta ünnep az ünnep és lelkünkig hatoló bánat a gyász. És ne mocskolják politikusok hazug szavakkal, melldöngéssel sem egyiket, sem a másikat. Legyünk végre méltók ahhoz, amiről megemlékezünk.

Mert ha nem hazudunk többé, talán a hitünk is visszatér, megerősödik a hazaszeretettel együtt. Öreg barátom könyvét forgatom. Öreg barátomét, aki nem nyaralót venni jött haza, hanem hazaköltözött, mert a hazaszeretet nála nem két napig tart, hanem örök... Öreg barátom könyvét forgatom, mert ő azt írta le, és úgy írta le 56-ot, ahogyan Édesapámtól hallottam. S milyen érdekes: a könyvet nem keresik, nem vásárolták fel, nincs érdeklődés iránta... mert vitéz Hajdú Szabolcs minden leírt sora igaz.

Vajon, ha a forradalomról is csak az igazat mondanák, s úgy emlékeznénk 56-ról, ünnepelne-e valaki október 23-án?... Azt hiszem nem. Mert aki valóban tett a hazáért, az nem hivalkodik, itthon maradt és október 23-án gyertyát gyújt azokért, akikkel együtt ment az utcára Istenért és a magyar szabadságért.

Stoffán György

Új elmélet a zsidók eredetéről

www.index.hu - 2013. október 9.

Genetikai vizsgálatok alapján a brit Huddersfieldi Egyetem kutatói arra a következtetésre jutottak, hogy az askenázi zsidók nem onnan származnak, ahonnan eddig gondolták. A tanulmány szerint a legtöbb női őst Dél- és Nyugat-Európából származik, nem a Közel-Keletről.

A tanulmány szerint zsidó csoportok nagyjából kétezer évvel ezelőtt vándoroltak el európai lakóhelyeikről. Martin Richards kutató és csapata a mitokondriális DNS-t (mtDNS) vizsgálta, ezt a genetikai információt a nők örökölik tovább, így meghatározható vele egy adott populáció anyai ágának története.

A kutatók több mtDNS-t vizsgáltak meg Európából, a Kaukázus vidékéről és a Közel-Keletről, és azt találták, hogy az askenázi zsidók DNS-e közelebb esik az európaihoz, egészen pontosan a dél-nyugati és nyugati európaiaké-

hoz. Richards feltételezése szerint elképzelhető, hogy zsidó férfiak vándoroltak Európába, de úgy tűnik, európai nőket vettek feleségül.

Az elfogadott elmélet szerint az askenázi zsidók az első vagy második században vándoroltak a mai Olaszország területére, majd onnan mentek tovább Nyugat- és Kelet-Európába. A 13. századra már viszonylag nagyra nőtt a számuk. Az új tanulmány azonban azt mutatja, hogy az askenázi zsidón nyolcvan százaléka európai ősökre tudja levezetni női ágának származását, de ha az Y kromoszómát nézzük, akkor a férfi ág eredete a Közel-Keletre vezet.

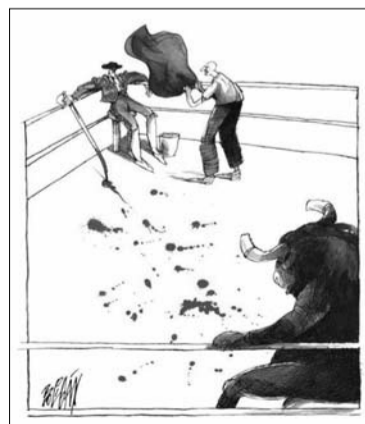
Az új tanulmány nem mindenkit győzött meg, sokan úgy gondolják, számos hiba van a kutatásban. Két másik kutató is DNS-vizsgálatok alapján próbálta meghatározni a zsidók eredetét, ők Harry Ostrer, a New York University School of Medicine kutatója, valamint Doron Behar, a halifai Rambam Health Care Campus kutatója. Ők egy kétezer évvel ezelőtt Közel-Keleten élt csoporthoz kötik az askenázi zsidók eredetét. Richards elismeri, hogy munkája vitákat gerjeszt, hiszen a zsidóknál hagyományosan a női ág határozza meg a gyerek identitását.

Románia hatvan év alatt hatszor árulta el szövetsége- seit

George Jonas, kanadai író szerint, ha lehet az egyes nemzetek erényeiről be-

szélni, úgymint a németek lelkiismeretes munka etikájáról, akkor lehet azok jellembeli hibáiról is beszélni. Jonas, negatív példaként, a világ összes államai közül, Romániának a szövetségesei iránti megbízhatatlan magatartását említi.

1. Románia a Balkán háborúk idején elárulta elsődleges szövetségeseit Bulgáriát, és ezért jutalmul háromezer négyzetmérföld területet szerzett meg a maga számára volt szövetségeseitől, Bulgáriától.

2. Semmibe vette az Osztrák Magyar Monarchiával kötött semlegességi szerződést, és amikor úgy ítélte meg, hogy a Szövetséges hatalmaknak nagyobb esélye van a győzelemhez, titkos szerződést kötött az Antant hatalmakkal, és 1916 - ban megtámadta Magyarországot.

3. Megszegte az Antant hatalmakkal kötött szövetséget és békét kötött a Központi hatalmakkal (Bukarestben).

4. Megszegte a bukaresti békét és a Monarchia összeomlása után megtámadta Magyarországot.

5. Elárulta a Szövetséges hatalmakat, és Hitler oldalára állt, amikor annak csillaga felmenőben volt. Ezért, 1940 - ben visszaadta Észak-Erdélyt Magyarországnak.

6. Amikor Hitler vesztesre állt, Románia elárulta a Tengely hatalmakat, átállt a Szövetségesekhez és ezért jutalmul ismét megkapta Erdélyt.

Jonas szerint, Romániának ez a kétszínűsége páratlan az országok történetében.

George Jonas: "Beethoven's Mask" nyomán T. T.